

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2024/1441

ze dne 11. března 2024,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 stanovením metodiky pro měření mikroplastů ve vodě určené k lidské spotřebě

(oznámeno pod číslem C(2024)1459)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/2184 ze dne 16. prosince 2020 o jakosti vody určené k lidské spotřebě ⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 6 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je obecně uznávanou skutečností, že uvolňování plastů do životního prostředí a jejich fragmentace vede k všudypřítomnosti drobných fragmentů polymerů, které jsou nerozpustné ve vodě, rozkládají se velmi pomalu a mohou být snadno požitы živými organismy.
- (2) Tyto malé plastové částice, běžně označované jako mikroplasty, jsou nejen rozšířeny v životním prostředí, ale byly nalezeny také v potravinách a vodě určených k lidské spotřebě, a mohou být tudíž požitы lidmi. Potenciální dopady požitých mikroplastů na lidské zdraví vzbuzují obavy, avšak stávající údaje o této problematice poskytují nepochybné vědecké důkazy o nepříznivých účincích mikroplastů na lidské zdraví jen v omezené míře vzhledem k tomu, že dostupné informace o biologických účincích mikroplastů a expozici mikroplastům jsou podstatně omezené.
- (3) Mikroplasty jsou velmi heterogenní, neboť mají velmi proměnlivé rozměry, složení a tvar, mohou být složeny z jednoho nebo více různých polymerů, mohou obsahovat přísady a jejich fyzikálně-chemické vlastnosti jsou ovlivněny jejich historií rozkladu. Kvůli této rozmanitosti je mikroplasty těžké odhalovat, identifikovat a kvantifikovat.
- (4) Pokud jde o expozici mikroplastům, je nezbytné lépe porozumět výskytu mikroplastů v celém dodavatelském řetězci vody určené k lidské spotřebě, a to prostřednictvím metod zaručujících kvalitu a harmonizovaných kritérií pro podávání zpráv, a určit koncentraci, tvar, velikost a složení mikroplastů.
- (5) Ustanovení čl. 13 odst. 6 směrnice (EU) 2020/2184 zmocňuje Komisi k přijetí metodiky pro měření mikroplastů za účelem jejich zařazení na seznam sledovaných ukazatelů uvedený v čl. 13 odst. 8 směrnice, jakmile budou splněny podmínky stanovené v uvedeném ustanovení. V souladu s čl. 13 odst. 8 pátým pododstavcem směrnice (EU) 2020/2184 mají členské státy monitorovat látky, které byly zařazený na seznam sledovaných ukazatelů.
- (6) Komise přezkoumala zveřejněné studie, které se věnovaly měření mikroplastů v pitné vodě, s cílem určit: 1) metody používané k oddělení a sběru mikroplastů ze vzorků pitné vody; 2) analytické techniky používané k identifikaci a kvantifikaci mikroplastů v odebraných vzorcích; 3) možnosti a omezení použitých analytických technik a 4) množství, velikost, složení a tvar mikroplastů nalezených v odebraných vzorcích, aby bylo možno určit nejvhodnější analytickou techniku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 435, 23.12.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj>.

- (7) Uvedené analytické techniky náležely do dvou různých kategorií: 1) metody infračervené (IČ) nebo Ramanovy optické mikrospektroskopie, které mohou identifikovat typ polymeru v jednotlivých částicích a navíc poskytnout informace o jeho velikosti a tvaru, a 2) termoanalytické metody, které mohou identifikovat polymery obsažené ve vzorku a kvantifikovat celkovou hmotnost každého typu polymeru. V případě IČ nebo Ramanovy optické mikrospektroskopie vyžaduje identifikace složení polymerů porovnání spekter částic s knihovnou spekter známých polymerů. Nejmenší zjištělná velikost částic, která stále ještě umožňuje identifikaci polymeru, závisí na metodách (IČ nebo Ramanova) a použitém nástroji. V případě termoanalytických metod vyžaduje identifikace složení polymerů porovnání produktů jejich tepelného rozkladu s knihovnou hmotnostních spekter produktů pyrolýzy známých polymerů. Kvantifikace identifikovaných polymerů vyžaduje kalibraci každého polymeru. Termoanalytické metody nejsou samy o sobě schopny poskytnout informace o počtu, velikosti nebo tvaru částic. Termoanalytické metody nemají vlastní dolní detekční limit pro velikost částic, ale jsou omezeny minimálními úrovněmi detekce hmotnosti.
- (8) Hlášené úrovně mikroplastů v pitné vodě se pohybovaly od 0,0001 do 440 částic na litr, ale údaje z evropských studií se pohybují především v nižším rozmezí koncentrací. Tyto nízké hladiny lze spolehlivěji zjistit pomocí metod IČ nebo Ramanovy optické mikrospektroskopie než termoanalytickými metodami.
- (9) Identifikace polymerů technikami uvedenými v 7. bodě odůvodnění vyžaduje srovnání s knihovnami spekter známých polymerů. Mikroplasty mohou být složeny z velmi široké škály polymerů, kopolymerů a přísad a nelze zaručit, že knihovny spekter budou obsahovat všechny možné varianty. Pragmatickým přístupem k monitorování by proto měla být analýza a zaznamenávání přítomnosti menší skupiny konkrétních polymerů, o nichž je známo, že jsou běžně přítomny v životním prostředí a ve vodě určené k lidské spotřebě. Pokud metoda analýzy pozitivně identifikuje částice jiných syntetických polymerů, zaznamenají se navíc i tyto částice.
- (10) Komise po konzultaci s členskými státy jmenovala odborníky v této oblasti, aby doplnili informace získané ze zveřejněných studií a řídili vývoj nejvhodnější metodiky pro měření rozsahu koncentrací mikroplastů, které lze s nejvyšší pravděpodobností očekávat v evropské pitné vodě.
- (11) Vzorky by měly být reprezentativní pro systém zásobování vodou určenou k lidské spotřebě a měly by být pokud možno odebírány standardizovanými postupy.
- (12) Vzhledem k omezením a obtížím při shromažďování údajů o mikroplastech ve vodě určené k lidské spotřebě v rámci široké škály typů, forem a koncentrací polymerů a s ohledem na skutečnost, že monitorování mikroplastů je novým úkolem a že s odběrem vzorků, analýzou a dokumentováním údajů je spojena administrativní a finanční zátěž, by metodika pro měření mikroplastů měla být přiměřená, vhodná a nákladově efektivní.
- (13) Metodika by proto měla umožnit flexibilitu při používání různých zařízení pro odběr vzorků, nástrojů a metod analýzy/zpracování údajů za předpokladu, že splňují určité požadavky na sběr a identifikaci mikroplastových částic a vláken v rámci určitého velikostního rozmezí.
- (14) S ohledem na komplexní a mnohotvárnou povahu informací získaných z analýzy mikroplastů ve vodě určené k lidské spotřebě (koncentrace, složení, velikost a tvar mikroplastů) by měl být přijat pragmatický přístup, aby se údaje zjednodušily, a to tím, že se mikroplasty budou klasifikovat na základě předem stanovených kategorií velikosti, tvaru a složení,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přijímá se metodika pro měření mikroplastů ve vodě určené k lidské spotřebě uvedená v příloze.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 11. března 2024.

Za Komisi
Virginijus SINKEVIČIUS
člen Komise

PŘÍLOHA

**METODIKA PRO MĚŘENÍ MIKROPLASTŮ
VE VODĚ URČENÉ K LIDSKÉ SPOTŘEBĚ****1. Definice**

Pro účely této přílohy se použijí následující definice:

- 1) „mikroplastem“ se rozumí malý samostatný předmět, který je pevný, nerozpustný ve vodě a je částečně nebo zcela složen ze syntetických polymerů nebo chemicky modifikovaných přírodních polymerů;
- 2) „částicí“ se rozumí velmi malá část hmoty s definovanými fyzikálními hranicemi;
- 3) „mikroplastovou částicí“ se rozumí mikroplastový předmět, jehož rozměry odpovídají 5 mm nebo jsou menší a jehož poměr délky k šířce je nejvýše 3;
- 4) „mikroplastovým vláknem“ se rozumí mikroplastový předmět, jehož délka odpovídá 15 mm nebo je menší a jehož poměr délky k šířce je větší než 3;
- 5) „polymerem“ se rozumí látka, která se skládá z molekul charakterizovaných sekvencí jednoho nebo více typů monomerních jednotek. U těchto molekul musí existovat rozdělení podle molekulové hmotnosti, přičemž rozdíly v molekulové hmotnosti jsou primárně způsobeny rozdíly v počtu monomerních jednotek. Polymer obsahuje:
 - i) prostou hmotnostní většinu molekul obsahujících nejméně tři monomerní jednotky, které jsou kovalentně vázány alespoň k jedné jiné monomerní jednotce nebo jinému reaktantu;
 - ii) méně než prostou hmotnostní většinu molekul stejné molekulové hmotnosti;
- 6) „monomerní jednotkou“ se rozumí zreagovaná forma monomeru v polymeru;
- 7) „syntetickým polymerem“ se rozumí polymer, který je materiálem vyrobeným člověkem a který je výsledkem polymerizačního procesu, jenž neproběhl v přírodě;
- 8) „koncentrací mikroplastů“ se rozumí množství mikroplastů přítomných ve vodě, vyjádřené jako počet mikroplastových předmětů (částic a/nebo vláken) na metr krychlový vody;
- 9) „přírodním polymerem“ se rozumí polymer, který je výsledkem polymerizačního procesu, který proběhl v přírodě, a který není chemicky modifikován;
- 10) „velikostí mikroplastových částic“ se rozumí povrchově ekvivalentní průměr stanovený optickým nebo chemickým obrazem mikroplastů;
- 11) „povrchově ekvivalentním průměrem“ se rozumí průměr kružnice, která má stejnou plochu jako dvourozměrný průmět optických nebo hyperspektrálních chemických obrazů částice;
- 12) „velikostí mikroplastových vláken“ se rozumí průměrná hodnota promítnuté šířky mikroplastového vlákna;
- 13) „nerozpustným polymerem“ se rozumí polymer, jehož rozpustnost ve vodě při tepelných a chemických podmínkách relevantních pro vodu určenou k lidské spotřebě je menší než 2 g/l;
- 14) „prioritními polymery“ se rozumí následující polymery, které je třeba zohlednit při identifikaci mikroplastů:
 - i) polyethylen (PE);
 - ii) polypropylen (PP);
 - iii) polyethylentereftalát (PET);
 - iv) polystyren (PS);
 - v) polyvinylchlorid (PVC);
 - vi) polyamid (PA);
 - vii) polyuretan (PU);
 - viii) polymethylmethakrylát (PMMA);
 - ix) polytetrafluorethylen (PTFE);
 - x) polykarbonát (PC);

- 15) „klasifikací podle polymeru“ se rozumí analýza částic a jejich klasifikace do těchto tří kategorií:
- i) identifikovaná jako prioritní polymer;
 - ii) identifikovaná jako syntetický polymer nebo chemicky modifikovaný přírodní polymer, který není uveden na seznamu prioritních polymerů;
 - iii) jiné (např. minerály, přírodní polymer, jiné) nebo neidentifikované;
- 16) „klasifikací podle velikosti“ se rozumí klasifikace podle povrchově ekvivalentního průměru mikroplastů v jednom z těchto rozmezí:
- i) $20 \leq$ povrchově ekvivalentní průměr $< 50 \mu\text{m}$;
 - ii) $50 \leq$ povrchově ekvivalentní průměr $< 100 \mu\text{m}$;
 - iii) $100 \leq$ povrchově ekvivalentní průměr $< 300 \mu\text{m}$;
 - iv) $300 \leq$ povrchově ekvivalentní průměr $< 1\,000 \mu\text{m}$;
 - v) $1\,000 \leq$ povrchově ekvivalentní průměr $< 5\,000 \mu\text{m}$;
- 17) „kaskádou filtrů“ se rozumí sled filtrů umístěných v řadě za účelem sběru částic z kapaliny proudící filtry;
- 18) „procedurálním slepým vzorkem“ se rozumí vzorek, který prošel celým postupem odběru, zpracování a měření a byl analyzován stejným způsobem jako běžný vzorek, aniž by byl vystaven analytu;
- 19) „vibrační spektroskopii“ se rozumí technika používaná k měření interakce viditelného a infračerveného záření s látkami prostřednictvím absorpce, rozptylu nebo odrazu;
- 20) „Ramanovou spektroskopii“ se rozumí spektroskopická technika používaná k určení vibračních režimů molekul v tuhých, kapalných a plynných látkách, při níž dochází k osvětlení vzorku silným monochromatickým světelným zdrojem a následně k měření části světla, která je z materiálu neelasticky rozptýlena;
- 21) „infračervenou (IČ) spektroskopii“ se rozumí spektroskopická technika používaná k určení vibračních režimů molekul v tuhých, kapalných a plynných látkách založená na měření interakce infračerveného záření s látkou prostřednictvím absorpce nebo odrazu;
- 22) „infračervenou mikrospektroskopii s Fourierovou transformací (μ -FTIR)“ se rozumí variace infračervené (IČ) spektroskopie, při které se pro získání prostorově rozlišeného IČ spektra a provádění chemického zobrazování kombinuje spektrometr FTIR s mikroskopovým systémem;
- 23) „Ramanovou mikrospektroskopii (μ -Raman)“ se rozumí variace Ramanovy spektroskopie, při které se pro získání prostorově rozlišeného spektra a provádění chemického zobrazování kombinuje Ramanův spektrometr s mikroskopovým systémem;
- 24) „IČ mikroskopii s kvantovým kaskádovým laserem“ se rozumí variace infračervené (IČ) mikroskopie, při které se pro získání prostorově rozlišeného IČ spektra a provádění chemického zobrazování jako zdroj infračerveného záření využívá nastavitelný kvantový kaskádový laser.

2. Metodika pro měření mikroplastů ve vodě určené k lidské spotřebě

Pro sběr částic a vláken z vody určené k lidské spotřebě se použije kaskáda filtrů. K určení velikosti a tvaru jednotlivých částic se pak použijí snímky z optické mikroskopie nebo chemického mapování; k identifikaci složení částic se používá vibrační mikrospektroskopie. Tato metodika se použije pouze pro částice o velikosti $20 \mu\text{m}$ až 5 mm a pro vlákna o délce $20 \mu\text{m}$ až 15 mm . Použije se pro určení koncentrace mikroplastů vyjádřené jako počet mikroplastů na metr krychlový vody a koncentrace mikroplastů klasifikovaných podle předem stanovených kategorií v závislosti na velikostním rozmezí, tvaru a složení.

- 1) Vzorky se odebírají filtrací protékající vody určené k lidské spotřebě přes kaskádu čtyř filtrů. Filtry by měly být upevněny do držáků filtrů vhodných k použití při přetlaku. První filtr, označený jako a), má velikost ok $100 \mu\text{m}$ a druhý filtr, označený jako b), má velikost ok $20 \mu\text{m}$. Třetí filtr, označený jako c), má velikost ok $100 \mu\text{m}$ a čtvrtý filtr, označený jako d), má velikost ok $20 \mu\text{m}$. Filtry a) a b) slouží k odběru suspendovaných částic z vody určené k lidské spotřebě. Filtry c) a d) se v případě potřeby použijí k vytvoření procedurálních slepých vzorků pro posouzení úrovně kontaminace mikroplasty, zejména z laboratorního vybavení, činidel a okolní atmosféry, k níž dochází během fází odběru, zpracování a analýzy vzorků. Aby se minimalizovala atmosférická kontaminace vzorků, měl by být požadovaný objem vody přiváděn z místa odběru vzorků přímo potrubím přes kaskádu filtrů, bez použití zachytňné nebo sběrné nádoby. Zachytňné nebo sběrné nádoby lze použít pouze tehdy, je-li okamžitá přímá kaskádová filtrace v místě odběru vzorků nemožná nebo neproveditelná, zejména z technických nebo bezpečnostních důvodů.

- 2) Během všech fází odběru, zpracování, skladování a analýzy vzorků musí být přijata veškerá přiměřená preventivní opatření, aby se zabránilo kontaminaci vzorků cizími plastovými částicemi z okolního prostředí, osobních ochranných prostředků nebo laboratorního vybavení. Všechny kapaliny použité při zpracování vzorků se před použitím filtrují (0,45 μm nebo méně).
- 3) Vzorek by měl zahrnovat minimální objem 1 000 (tisíc) litrů vody. Celkový objem vody procházející kaskádou filtrů se změní a zaznamená.
- 4) Analýza vzorku pomocí vibrační mikrospektroskopie může být provedena přímo na původních sběrných filtrech, pokud jsou slučitelné s použitou analytickou metodou. Neslučitelnost původního sběrného filtru může být způsobena nedostatečnou hladkostí povrchu filtru, interferencí rozptýlených signálů z filtru, fluorescencí nebo absorpcí optických signálů při přenosu.
- 5) Pokud analýzu vzorku nelze provést přímo na sběrném filtru, mohou být částice znovu suspendovány v kapalině a přemístěny na alternativní podporu pro následné analýzy. V případě potřeby lze ke snížení přítomnosti neplastových materiálů, jako jsou minerály, oxidy kovů a přírodní organická hmota, použít opatření pro separaci podle hustoty a/nebo chemickou/enzymatickou úpravu.
- 6) Při použití metodiky zavedené uživatelem se provedou experimentální ověření za účelem posouzení výtěžku na filtrech a) a b). To lze provést obohacením vody protékající vzorkem v kaskádovém filtru známým množstvím jasně identifikovatelných mikroplastů a ověřením množství získaného po provedení analýzy. Přidané mikroplasty musí obsahovat částice o rozměrech, hustotě a počtu vhodných pro posouzení výtěžku na filtrech a) a b). Pro posouzení výtěžku na filtru a) se k obohacení doporučuje použít částice o velikosti od 120 do 200 μm . Pro posouzení výtěžku na filtru b) se doporučuje použít částice o velikosti od 30 μm do 70 μm . Výtěžek se posuzuje za použití částic alespoň dvou prioritních polymerů. Použité polymery musí obsahovat alespoň jeden polymer s vyšší hustotou než voda (např. PET) a alespoň jeden polymer s nižší hustotou než voda (např. PE). V každém případě musí být počet částic použitých k obohacení v rozmezí 50 až 150. Postup analýzy se považuje za přijatelný, je-li výtěžnost v rozmezí 100 % až ± 40 %.
- 7) Pokud se materiál přemísťuje ze sběrných filtrů a) nebo b) na alternativní analytickou podporu (sekundární filtr nebo jiný vhodný povrch), doporučuje se neodebírat dílčí vzorky. Pokud postup analýzy zahrnuje odběr dílčích vzorků, musí konečný analyzovaný vzorek představovat nejméně 10 % materiálu získaného z původního objemu odebrané vody. Analýza se provede zvlášť u materiálů zachycených na filtru a) a zvlášť u materiálů zachycených na filtru b).
- 8) Filtry c) a d) se použijí k vytvoření procedurálních slepých vzorků. Procedurální slepý vzorek získaný použitím filtru c) se skládá z filtru o velikosti ok 100 μm a podrobí se stejným fázím zpracování a analýzy jako sběrný filtr a). Procedurální slepý vzorek získaný použitím filtru d) se skládá z filtru o velikosti ok 20 μm a podrobí se stejným fázím zpracování a analýzy jako sběrný filtr b). Pro kvantifikaci typických úrovní kontaminace pozadí, k nimž dojde během provádění analytických postupů, se doporučuje shromáždit, zpracovat a analyzovat nejméně deset procedurálních slepých vzorků z každého typu filtru. Tyto hodnoty se použijí k výpočtu střední hodnoty (μ) a směrodatné odchylky (σ) kontaminace pozadí mikroplasty. Následně se periodicky odebírají další procedurální slepé vzorky, které se analyzují za účelem sledování rozdílů v úrovni kontaminace pozadí. Pokud některý z periodicky odebraných slepých vzorků překročí střední hodnotu kontaminace pozadí (μ) o více než trojnásobek směrodatné odchylky (σ), prošetří laboratoř zdroj zvýšené kontaminace a přijme opatření k jejímu snížení.
- 9) Před provedením analýz pomocí vibrační spektroskopie se k měření nebo odhadu počtu generických částic (≥ 20 μm) na celém filtru nebo podpoře vzorku použije optická mikroskopie nebo chemické mapování. Je-li celkový počet generických částic na filtru příliš vysoký na to, aby ho bylo možné v praxi změřit, může provozovatel omezit analýzu na jednu nebo více menších dílčích ploch filtru: výběr této plochy se řídí vhodnými strategiemi odběru dílčích vzorků, které zaručují reprezentativnost vzorku. Odběr dílčích vzorků musí být proveden na nejméně 20 % plochy podpory vzorku nebo filtru. Jsou-li použity dílčí plochy filtru, musí provozovatel analyzovat všechny částice a vlákna ve velikostním rozmezí ≥ 20 μm .

- 10) Analýza složení mikroplastových částic a vláken se provádí pomocí vibračních spektroskopických metod, jako je μ -FTIR, μ -Raman, nebo rovnocenné varianty, jako je IČ mikroskopie s kvantovým kaskádovým laserem. Přístroje musí být schopny získat IČ/Ramana spektra z částic o velikostním rozmezí 20 μ m nebo méně. K určení velikosti mikroplastových částic a vláken se použijí optické snímky nebo chemické mapy. Optické snímky se získávají za použití objektivu s nejméně čtyřnásobným zvětšením. Klasifikace velikosti částic je založena na povrchově ekvivalentním průměru, má-li provozovatel přístroje tuto možnost k dispozici. Alternativní měřítka průměru se použijí pouze v případě, že tato možnost k dispozici není. V takovém případě se uvede druh alternativního průměru.
- 11) Identifikace částic a vláken ze získaného spektra se provádí porovnáním se spektrem známých materiálů obsažených v knihovně spekter. Knihovna spekter používaná k identifikaci musí obsahovat příklady všech prioritních polymerů a navíc příklady bílkovin a minerálů a přírodních polymerů, jako je celulóza, které se mohou běžně vyskytovat ve vodě určené k lidské spotřebě.
- 12) Pokud se používají automatizované identifikační postupy, provede se experimentální ověření za účelem posouzení vhodných pozitivních kritérií přijatelnosti pro přiřazení spektra. Při ověřování se zohlední specifické vlastnosti použitých nástrojů, knihovny spekter a identifikační strategie. To lze provést použitím čistých polymerních mikročástic, ale hodnocení musí zahrnovat příslušná velikostní rozmezí, která mají být zachována odběrnými filtry, zejména a) > 100 μ m a b) 20–100 μ m. Jakmile je stanovena minimální úroveň kvality použitá pro pozitivní spektrální identifikaci, zůstane tato úroveň stanovena pro protokol použitý analytickou laboratoří.
- 13) Údaje o materiálech zachycených na každém ze dvou sběrných filtrů (s oky o velikosti 100 μ m a 20 μ m) se zaznamenávají zvlášť. Jsou-li použity procedurální slepé vzorky, jsou údaje o materiálech zachycených na každém ze dvou slepých filtrů (s oky o velikosti 20 μ m nebo 100 μ m) zaznamenávány zvlášť.
- 14) Požadavky na měření: filtr nebo dílčí plocha filtru se analyzují tak, aby byly zkoumány všechny mikroplastové částice a vlákna, jak jsou definovány ve velikostních rozmezích uvedených v oddíle 1 bodech 3 a 4.
- 15) Získané údaje o mikroplastových částicích a vláknech se rozpracují za účelem kategorizace každého předmětu na základě jeho velikosti, počtu, tvaru a složení takto:
 - a) tvar: částice nebo vlákno podle definic v oddíle 1 bodech 3 a 4;
 - b) velikost (v případě částice): velikostní kategorie uvedená v oddíle 1 bodě 16;
 - c) složení (v případě částice): identifikovaná jako prioritní polymer ve smyslu oddílu 1 bodu 14, nebo identifikovaná jako neprioritní polymer ve smyslu oddílu 1 bodu 15 podbodů ii), nebo identifikovaná jako jiný materiál ve smyslu oddílu 1 bodu 15 podbodů iii);
 - d) typ polymeru (v případě vlákna): pokud rozměry vlákna a schopnosti měřidla umožňují pozitivní identifikaci typu polymeru, identifikuje se v souladu s kategoriemi definovanými v oddíle 1 bodech 14 a 15, jinak se uvede jako neidentifikované vlákno.
- 16) Pokud se analýza materiálů na filtrech nebo podpoře vzorků nezabývá všemi zachycenými částicemi (např. v důsledku odběru dílčích vzorků) v příslušném velikostním rozmezí, musí být údaje vhodně přizpůsobeny tak, aby správně reprezentovaly koncentraci mikroplastů v původním vzorku vody určené k lidské spotřebě. Obsah mikroplastů ve vodě určené k lidské spotřebě se vyjádří jako počet částic mikroplastů nebo vláken na metr krychlový.
- 17) Uživatelé této metodiky zajistí, aby byly ke každému odebranému a měřenému vzorku zaznamenány všechny tyto doplňující informace:
 - a) celkový objem vody, z níž byly vzorky odebrány;
 - b) místo a čas odběru vzorků a analýzy vzorků;
 - c) podrobnosti o zpracování vzorku;
 - d) spektroskopická metoda a použitá měřidla;
 - e) podrobnosti o každém odběru dílčích vzorků během analýzy nebo přípravy vzorku;
 - f) chemická povaha všech plastových součástí v zařízení pro odběr vzorků nebo v zařízení používaném při přípravě vzorků;
 - g) jakékoli odchylky od metodiky včetně odůvodnění.
- 18) Při používání této metodiky se použijí standardní laboratorní a environmentální bezpečnostní pravidla.